Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 404/93
av den 13 februari 1993
om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

(EGT L 47, 25.2.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 3518/93 av den 21 december 1993	L 320	15	22.12.1993

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 404/93

av den 13 februari 1993

om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 42 och 43 i detta,

med beaktande av protokollet om tullkvoten för import av bananer vilket finns som bilaga till den tillämpningskonvention om associering med gemenskapen av utomeuropeiska länder och territorier som föreskrivs i artikel 136 i fördraget, särskilt punkt 4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall för jordbruksprodukter kompletteras med införandet av en gemensam jordbrukspolitik som framför allt omfattar en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksvaror, vilka kan ta sig olika uttryck beroende på vilken typ av produkt det är fråga om.

I de medlemsstater där det produceras bananer finns det idag nationella marknadsorganisationer vars syfte är att säkerställa att producenterna får avsättning för sina produkter på den inhemska marknaden och når upp till en inkomst som ligger i linje med produktionskostnaderna. Dessa nationella marknadsorganisationerna medför kvantitativa begränsningar som försvårar förverkligandet av en inre marknad för bananer. Vissa av de medlemsstater som inte producerar bananer gynnar avsättningsmöjligheterna för bananer från AVS-staterna, medan andra tillämpar liberala importbestämmelser som i ett fall till och med omfattar en förmånlig tullbehandling. Dessa olikartade ordningar hindrar den fria rörligheten för bananer inom gemenskapen och införandet av en gemensam ordning för handeln med tredje land. För att den inre marknaden skall kunna förverkligas är det nödvändigt att ersätta de olika nationella ordningarna med en avvägd och flexibel gemensam organisation av marknaden för bananer.

För att gemenskapen skall kunna respektera gemenskapspreferensen och dess olika internationella skyldigheter bör den gemensamma organisationen av marknaden tillåta att bananer producerade i gemenskapen och bananer från de AVS-stater som är traditionella leverantörer avyttras på gemenskapens marknad till priser som är rimliga för såväl producenter som konsumenter, men utan att importen av bananer från andra tredje länder undergrävs.

För att marknaden, med beaktande av lokala egenheter och de sorter som produceras, skall kunna försörjas med produkter som har en enhetlig och tillfredsställande kvalitet samt för att säkerställa att produkter producerade i gemenskapen kan avyttras till lönsamma priser som garanterar en rimlig inkomst bör det införas kvalitetsnormer för färska bananer och vid behov regler för handeln med produkter beredda av bananer.

För att maximera inkomsten från bananer som producerats inom gemenskapen bör bildandet av producentorganisationer främjas, framför allt genom beviljande av stöd för etableringen. För att dessa organisationer skall kunna spela en betydelsefull roll ifråga om att koncentrera utbudet bör deras medlemmar åta sig att avyttra hela sin produktion via organisationen. Det bör även vara tillåtet att bilda andra typer av

([1]) EGT nr C 232, 10.9.1992, s. 3.
([2]) EGT nr C 21, 25.1.1993.
([3]) EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 99.

▼B

sammanslutningar, vilka omfattar producentorganisationer och företrädare för de övriga produktionsleden. Det bör vid en senare tidpunkt anges under vilka förhållanden sådana sammanslutningar som företräder de olika delarna av banansektorn får vidta åtgärder av allmänt intresse och utvidga sina lokala eller regionala regler till att även omfatta icke medlemmar. Dessa organisationer bör även tillfrågas när ram program utarbetas, och de bör även aktivt medverka i genomförandet av de strukturåtgärder som är en del av marknadsorganisationen.

De strukturella brister som begränsar gemenskapsprodukternas konkurrensförmåga bör avhjälpas, i huvudsak för att öka produktiviteten. För detta ändamål bör det för varje produktionsområde och inom ramen för gemenskapens stöd fastställas program för samarbete mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna, varvid de olika typer av organisationer inom sektorn som avses ovan i så stor utsträckning som möjligt skall delta i framtagandet av de åtgärder som skall vidtas.

De nationella marknadsorganisationerna har hittills gjort det möjligt för nationella bananproducenter att på marknaden uppnå en inkomst som täcker produktionskostnaderna. Eftersom införandet av den gemensamma organisationen av marknaden inte bör innebära att producenterna får det sämre än idag och eftersom den troligen kommer att förändra prisnivåerna på de marknaderna bör det införas en ersättning för det inkomstbortfall som kan komma att bli följden av att det nya systemet införs. Avsikten med detta är att möjliggöra en fortsatt produktion inom gemenskapen, med de kostnader som beror på de särskilda strukturförhållandena, under så lång tid som dessa förblir opåverkade av de vidtagna strukturåtgärderna. Stödet bör kunna anpassas för att ta hänsyn till ökad produktivitet och utvecklingen för de olika kvalitetskategorierna.

I vissa mycket små regioner i gemenskapen där produktionsvillkoren för bananer är särskilt dåliga och bättre lämpar sig för alternativa grödor bör ett slutligt upphörande med bananproduktionen uppmuntras med hjälp av en särskild bidrag. För att begränsa kostnaden för denna åtgärd bör röjningen ske så snart som möjligt.

Det bör varje år utarbetas en prognosticerad försörjningsbalans för produktionen och förbrukningen inom gemenskapen. Det bör vara möjligt att under året ändra den balansen till följd av t. ex. särskilda väderleksförhållanden.

För att säkerställa en tillfredsställande avsättning för bananer som är producerade i gemenskapen och för produkter med ursprung i AVS-staterna inom ramen för avtalen enligt Lomé-konventionen, samtidigt som traditionella handelsmönster så långt det är möjligt bibehålls, bör det varje år öppnas en tullkvot. Inom ramen för denna skulle det, å ena sidan, vid import av bananer från tredje land uttagas en tullavgift på 100 ecu per ton, motsvarande den aktuella tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan, och, å andra sidan, enligt de avtal som nämns ovan inte uttagas någon tull vid import av icke traditionella bananer från AVS-staterna. Tullkvotens storlek bör kunna ändras med ledning av sådana förändringar av efterfrågan i gemenskapen som konstaterats i den prognosticerade försörjningsbalansen.

Tullsatserna för import utöver tullkvoten måste vara så höga att de säkerställer att gemenskapens produktion och de traditionella kvantiteterna från AVS-länderna kan avyttras under godtagbara villkor.

Den traditionella importen av bananer från AVS-länderna omfattas inte av den tullfria tullkvoten utan ingår i de kvantiteter som traditionellt medges för att ta hänsyn till de särskilda investeringar som redan har gjorts som en del av programmen för att öka produktionen.

För att uppfylla de mål som anges ovan och samtidigt beakta de särskilda villkor som gäller för saluföringen av bananer är det nödvändigt att vid administrationen av tullkvoten skilja mellan, å ena sidan, aktörer som tidigare har salufört bananer från tredje land och icke traditionella bananer från AVS-länder och, å andra sidan, aktörer som tidigare har salufört bananer som är producerade i gemenskapen.

▼B

Samtidigt är det nödvändigt att lämna en viss kvantitet tillgänglig för nya aktörer som ämnar starta eller nyligen har startat näringsverksamhet inom denna sektor.

För att inte störa befintliga handelsförbindelser och samtidigt ge möjlighet till en viss utveckling av handelsstrukturerna måste det utfärdas separata importlicenser till varje aktör för var och en av de kategorier som anges ovan, på grundval av den genomsnittliga kvantitet bananer som aktören har avyttrat under de tre senaste år för vilka det finns statistiska uppgifter.

När kommissionen beslutar om kompletterande kriterier som aktörerna bör uppfylla skall den vägledas av principen om att licenser skall utfärdas till fysiska eller juridiska personer som har påtagit sig den affärsmässiga risken att avyttra bananer och av det nödvändiga i att inte störa de normala handelsförbindelserna mellan personer som befinner sig i olika led av handelskedjan.

Medlemsstaterna skall med hjälp av förfaranden och kriterier som beslutas av kommissionen och med beaktande av handelsstrukturerna utföra en beräkning av aktörernas antal och fastställa de avyttrade kvantiteterna, vilka skall ligga till grund för utfärdandet av licenser.

För övervakningen av importen inom ramen för tullkvoten behövs ett system med importlicenser och ställandet av säkerheter.

Kommissionen bör ha möjlighet att vidta de åtgärder som är lämpliga för att hantera allvarliga störningar eller hot om sådana störningar, vilka kan äventyra målen i artikel 39 i fördraget.

Vissa former av stöd skulle förhindra att organisationen av marknaden fungerar som avsett. Därför bör de bestämmelser i fördraget som tillåter en utvärdering av de nationella stöd som medlemsstaterna beviljar och ett förbud för de stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden gälla för bananer.

För att underlätta tillämpningen av dessa bestämmelser bör det fastställas ett förfarande som omfattar ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté.

Den gemensamma organisationen av marknaden för bananer skall dessutom på lämpligt sätt beakta de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

När den gemensamma organisationen av marknaden ersätter de olika nationella organisationerna i samband med att denna förordning träder i kraft kan det uppstå en störning på den inre marknaden. Kommissionen bör därför ges möjlighet att från och med den 1 juli 1993 vidta sådana övergångsåtgärder som är nödvändiga för att övervinna svårigheterna med att införa den nya ordningen.

Tillämpningsområdet för rådets förordning (EEG) nr 1319/85 av den 23 maj 1985 om en förstärkt övervakning av tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om frukt och grönsaker [1] bör utökas till att omfatta banansektorn för att på så sätt medge kontroller av efterlevnaden av de normer för bananer som fastställts i enlighet med den förordningen.

Bananodlingen har en stor social, ekonomisk, kulturell och miljömässig betydelse i de följande av gemenskapens regioner: De franska utomeuropeiska departementen, Madeira, Azorerna, Algarve, Kreta, Lakonien och Kanarieöarna. Dessa är regioner som kännetecknas av avskildhet, avlägsenhet och strukturell eftersatthet, i vissa fall förvärrad av det ekonomiska beroendet av bananodling.

Efter en provisorisk tillämpningsperiod samt före utgången av det tionde året efter att denna förordning trätt i kraft bör det undersökas hur den fungerar i avsikt att fastställa en ny ordning som skall gälla därefter.

[1] EGT nr L 137, 27.5.1985, s. 39.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemensam organisation av marknaden för bananer.

2. Organisationen skall omfatta följande produkter:

KN-nummer	Varuslag
ex 0803	Bananer, inbegripet mjölbananer, färska eller torkade:
▼M1 ex 0811 90 99	Frysta bananer
▼B ex 0812 90 90	Tillfälligt konserverade bananer
1106 30 10	Mjöl och pulver av bananer
ex 2006 00 90	Bananer beredda med socker
ex 2007 10	Homogeniserade beredningar av bananer
ex 2007 99 39 ex 2007 99 90	Sylt, gelé, marmelad, puré och pasta av bananer
ex 2008 99 48 ex 2008 99 69 ex 2008 99 99	Bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2008 92 50 ex 2008 92 79 ex 2008 92 91 ex 2008 92 99	Blandningar av bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2009 80	Banansaft

3. Regleringsåret skall löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

AVDELNING I

Gemensamma kvalitets- och handelsnormer

Artikel 2

1. För bananer avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte mjölbananer, skall det fastställas kvalitetsnormer i vilka det tas hänsyn till de olika sorter som produceras.

2. Det får även fastställas handelsnormer för produkter beredda av bananer.

Artikel 3

1. Produkter för vilka det finns gemensamma normer får, om inte kommissionen beslutar annorlunda i enlighet med förfarandet i artikel 27, endast avyttras i gemenskapen om de uppfyller de normerna.

2. De organ som medlemsstaterna har utsett får utföra kontroller i avsikt att undersöka om produkterna uppfyller kvalitetsnormerna.

Artikel 4

Kvalitets- och handelsnormerna, de handelsled i vilka produkterna skall uppfylla normerna samt de åtgärder somskall säkerställa att bestämmelserna i artiklarna 2 och 3, däribland de som avser kontroller, tillämpas på ett enhetligt sätt skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

▼B

AVDELNING II

Producentorganisationer och koncentrationsmekanismer

Artikel 5

1. I denna förordning avses med *producentorganisation* en sammanslutning av bananproducenter etablerade i gemenskapen vilken uppfyller följande krav:

a) Den skall vara bildad av producenterna själva i avsikt att
   — koncentrera utbudet och reglera priserna i produktionsledet för en eller flera av de produkter som avses i artikel 1,
   — ge medlemsproducenterna tillgång till lämpliga tekniska hjälpmedel för förpackning och avyttring av de aktuella produkterna.

b) Den skall uppfylla minimikrav vad avser volymen avyttringsbar produktion och antalet producenter.

c) Dess stadgar skall omfatta bestämmelser
   — som förpliktigar producenterna att genom producentorganisationen avyttra hela sin produktion av den produkt eller de produkter för vilken/vilka de anslöt sig till organisationen,
   — som ger producenterna kontroll över organisationen och dess beslutsfattande,
   — som medför påföljder för de medlemsproducenter som bryter mot organisationens regler,
   — som ålägger medlemmarna att betala avgifter,
   — som reglerar anslutningen av nya medlemmar.

d) Den skall fastställa regler om produktionskunnande och produktion och i synnerhet regler avsedda att förbättra kvaliteten och avseende avyttringen.

e) Den skall föra separata räkenskaper för den verksamhet som avser bananer.

f) Den skall i enlighet med punkt 2 vara erkänd av den berörda medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall på begäran erkänna de berörda organisationerna om dessa kan lämna tillräckliga garantier vad avser verksamhetens varaktighet och effektivitet, framför allt vad avser de uppgifter som anges i punkt 1, och om de uppfyller de villkor som fastställs i den punkten.

Artikel 6

1. Under fem år från dagen för erkännandet skall medlemsstaterna till erkända producentorganisationer bevilja stöd som främjar bildandet och underlättar den administrativa verksamheten.

2. Artikel 14.1, 14.3 och 14.5 och artikel 36.2 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [1] skall gälla.

Artikel 7

1. Sammanslutningar av producenter eller producentorganisationer vilka bildats för att vidta en eller flera åtgärder av gemensamt intresse får medverka vid framtagandet av de åtgärder som föreskrivs i de handelsprogram som avses i artikel 10. Bearbetnings- och handelsföretag får vara medlemmar i sådana sammanslutningar.

2. De åtgärder av gemensamt intresse som avses i punkt 1 får omfatta tillämpad forskning, utbildning av producenter, en kvalitetsstrategi samt utarbetande av miljömässigt sunda produktionsmetoder.

[1] EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1754/92 (EGT nr L 180, 1.7.1992, s. 23).

▼B

Artikel 8

1. För grupper som omfattar en eller flera av de näringsverksamheter som har samband med produktion, avyttring eller bearbetning av bananer skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget fastställa villkoren för deras erkännande och verksamhet, framför allt i avsikt att

— förbättra kunskapen om marknaden och om hur denna och villkoren för avyttringen kommer att utvecklas,

och

— minska spridningen av utbudet, styra produktionen och främja förbättringar av kvaliteten på bananer för att på så sätt bättre tillfredsställa marknadens behov och uppfylla konsumenternas krav.

2. De bestämmelser som antas skall bland annat ge möjlighet till att i enlighet med närmare angivna villkor utvidga de regler som dessa grupper antar till att gälla för icke medlemmar om reglerna är av allmänt intresse för sektorn som helhet och om utvidgningen uppfyller de konkurrensbestämmelser som finns i fördraget.

Artikel 9

Tillämpningsföreskrifterna till denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

AVDELNING III

Stöd

Artikel 10

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får som ett led i samarbetet mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna utarbeta handelsprogram som ingår i gemenskapens stödramar för de stödberättigade regionerna och som anger de åtgärder som skall vidtas inom banansektorn i avsikt att uppnå minst 2 av följande mål:

— En kvalitets- och handelsstrategi för de aktuella produkterna, utarbetad med beaktande av den sannolika kostnads- och marknadsutvecklingen.

— Ett förbättrat utnyttjande av resurser med samtidig hänsyn till miljön.

— Ökad konkurrenskraft.

2. Genom det samarbete som avses i punkt 1 skall de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av de åtgärder som avses däri så långt det är möjligt låta delta i arbetet de inom banansektorn verksamma grupper, sammanslutningar och organisationer som avses i artiklarna 5, 7 respektive 8 samt tekniska och ekonomiska forskningscentra.

3. Vad avser åtgärderna i handelsprogrammen skall organiseringen, beslutsfattandet och utförandet ske i enlighet med de bestämmelser som gäller för förvaltningen av strukturfonderna.

Artikel 11

Inom ramen för ett samarbete mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna får de producentorganisationer, sammanslutningar och grupper som avses i artiklarna 5, 7 respektive 8 uppmanas att till de behöriga myndigheterna inkomma med sina synpunkter på vidtagandet av de åtgärder som föreslås.

Artikel 12

1. Ersättning för inkomstbortfall skall beviljas till producenter i gemenskapen som är medlemmar av en erkänd producentorganisation vilken i gemenskapen avyttrar bananer vilka uppfyller de fastställda gemensamma normerna. Ersättningen får dock utbetalas till en enskild producent som till följd av sin särskilda situation, särskilt det geogra-

▼B

fiska läget, inte har möjlighet att ansluta sig till en producentorganisation.

2. Den största kvantitet bananer producerade i gemenskapen och saluförda för vilka ersättning får utbetalas skall fastställas till 854 000 ton (nettovikt), fördelade enligt följande på producentregionerna i gemenskapen:

1) 420 000 ton till Kanarieöarna.

2) 150 000 ton till Guadeloupe.

3) 219 000 ton till Martinique.

4) 50 000 ton till Madeira, Azorerna och Algarve.

5) 15 000 ton till Kreta och Lakonien.

Kvantiteten för varje region kan komma att ändras inom ramen för den största tillåtna kvantiteten för gemenskapen.

3. Ersättningen skall beräknas på grundval av skillnaden mellan

— den *fasta referensinkomsten* för bananer producerade och saluförda inom gemenskapen,

och

— den *genomsnittliga produktionsinkomst* som under det aktuella året erhållits på gemenskapens marknad för bananer producerade och avyttrade inom gemenskapen.

4. Den *fasta referensinkomsten* skall utgöras av

— genomsnittspriset för bananer producerade i gemenskapen och avyttrade under en referensperiod före den 1 januari 1993, vilken skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 27,

— minus den genomsnittliga kostnaden för transport och leverans fritt ombord.

Den skall omprövas av kommissionen i samband med att stödet fastställs efter tre år, bland annat för att ta hänsyn till den ökade produktiviteten och utvecklingen för de olika kvalitetskategorierna.

5. Den *genomsnittliga produktionsinkomsten* för bananer producerade i gemenskapen skall för varje år utgöras av

— genomsnittspriset för bananer producerade i gemenskapen och avyttrade under det aktuella året,

— minus den genomsnittliga kostnaden för transport och leverans fritt ombord.

6. Kommissionen skall före den 1 mars varje år och i enlighet med förfarandet i artikel 27 fastställa utjämningsstödet för året innan.

Ett kompletterande stöd skall beviljas till producentregioner där den genomsnittliga inkomsten från produktionen är betydligt lägre än den genomsnittliga inkomsten i gemenskapen.

7. Om det ställs en säkerhet får ett förskott beräknat på det föregående årets utjämningsstöd utbetalas.

8. Kommissionen skall under 1993 genomföra en preliminär undersökning av den genomsnittliga produktionsinkomsten för det året. Med ledning av den undersökningen får kommissionen utbetala förskott i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Artikel 13

1. Bananproducenter i gemenskapen som upphör med att producera bananer skall beviljas ett engångsbidrag.

2. För att beviljas bidraget skall mottagaren skriftligen åta sig följande:

a) Att under 1993 eller 1994 i en omgång utföra eller låta utföra

— röjning av samtliga bananträd på gården, om arealen med bananträd är mindre än 5 ha,

▼B

— röjning av hälften av gårdens bananträd, om arealen med bananträd är 5 ha eller mer.

b) Att inte plantera bananträd på den aktuella gården inom 20 år efter det år då röjningen skedde.

Arealer på vilka bananträd planterats efter att denna förordning träder i kraft och gårdar mindre än 0,2 ha skall inte vara berättigade till bidraget.

3. Bidraget skall vara 1 000 ecu per hektar. För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i vissa områden får detta belopp ändras i enlighet med förfarandet i artikel 27.

4. Enligt förfarandet i artikel 27 får kommissionen tillåta att en medlemsstat undantar producenter i områden där frånvaron av denna gröda skulle innebära negativa konsekvenser, särskilt för mikroklimatet, jordmånen, miljön eller landskapet, från rätten att uppbära bidraget för upphörande med bananproduktion.

5. Bidraget får kombineras med de stödformer som anges i avdelning 3 i förordning (EEG) nr 3763/91 [1], avdelning 2 i förordning (EEG) nr 1600/92 [2] och avdelning 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 [3] samt med strukturstödet enligt förordning (EEG) nr 2052/88 [4] och (EEG) nr 4253/88 [5].

Artikel 14

Närmare tillämpningsföreskrifter till denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Närmare tillämpningsföreskrifter till artiklarna 6 och 10 skall dock antas i enlighet med förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88.

AVDELNING IV

Handel med tredje land

Artikel 15

Denna avdelning gäller endast för färska produkter enligt KN-nummer ur 0803, dock inte för mjölbananer.

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1) *traditionell import från AVS-stater*: den i bilagan angivna kvantitet bananer som exporteras från varje AVS-stat som traditionellt har exporterat bananer till gemenskapen. Sådana bananer skall benämnas *traditionella AVS-bananer*.

2) *icke traditionell import från AVS-stater*: den kvantitet bananer exporterad av AVS-staterna som överstiger den kvantitet som anges i punkt 1 ovan. Sådana bananer skall benämnas *icke traditionella AVS-bananer*.

3) *import från andra tredje länder än AVS-staterna*: de kvantiteter som exporteras av andra tredje länder. Sådana bananer skall benämnas *bananer från tredje land*.

4) *gemenskapsbananer*: bananer producerade i gemenskapen.

5) *avyttra* och *avyttring*: släppa ut produkten på marknaden, dock inte för slutkonsumenten.

---

[1] EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.
[2] EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.
[3] EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.
[4] EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 9.
[5] EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1.

▼B

Artikel 16

1. Det skall varje år sammanställas en prognosticerad försörjningsbalans för produktionen och förbrukningen i gemenskapen och för importen och exporten.

2. Den prognosticerade försörjningsbalansen skall sammanställas med ledning av

— tillgängliga uppgifter om den kvantitet bananer som avyttrats i gemenskapen året innan, uppdelade efter sitt ursprung,

— prognoser avseende produktionen och avyttringen av gemenskapsbananer,

— prognoser avseende importen av traditionella AVS-bananer,

— prognoser avseende förbrukningen, framför allt baserade på konsumtionens utveckling under senare tid och marknadsprisernas utveckling.

3. Balansen får vid behov ändras under regleringsåret, bland annat för att ta hänsyn till effekterna av undantagsförhållanden som påverkar villkoren för produktion eller import. I ett sådant fall skall den tullkvot som föreskrivs i artikel 18 ändras i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Artikel 17

Bananer får endast importeras till gemenskapen efter uppvisande av en importlicens vilken skall utfärdas av medlemsstaterna till den som begär detta oavsett var denne är etablerad i gemenskapen, dock med förbehåll för de särskilda tillämpningsföreskrifterna till artiklarna 18 och 19.

Importlicensen skall gälla i hela gemenskapen. Om det inte beviljas undantag i enlighet med förfarandet i artikel 27 får licenserna utfärdas först när det ställts en säkerhet som garanterar att åtagandet att importera enligt villkoren i denna förordning under licensens giltighetstid fullföljs. Om transaktionen inte sker under denna tid eller endast delvis fullföljs skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad.

Artikel 18

1. Varje år skall öppnas en tullkvot på 2 miljoner ton (nettovikt) för import av bananer från tredje land och av icke traditionella AVS-bananer.

Bananer från tredje land som importeras inom ramen för tullkvoten skall beläggas med en avgift på 100 ecu per ton medan import av icke traditionella AVS-bananer inte skall beläggas med någon tull.

För den andra hälften av 1993 skall tullkvoten uppgå till 1 miljon ton (nettovikt).

Om efterfrågan i gemenskapen enligt den försörjningsbalans som avses i artikel 16 ökar skall kvoten i enlighet med förfarandet i artikel 27 ökas i motsvarande omfattning. Vid behov skall den ändringen utföras före den 30 november året innan det aktuella regleringsåret.

2. Utöver den kvot som avses i punkt 1

— skall import av icke traditionella AVS-bananer beläggas med en avgift på 750 ecu per ton,

— skall import av bananer från tredje land beläggas med en avgift på 850 ecu per ton.

3. De kvantiteter av bananer från tredje land och icke traditionella AVS-bananer som återexporteras från gemenskapen skall inte avräknas från den kvot som avses i punkt 1.

▼B

Artikel 19

1. Tullkvoten skall från och med den 1 juli 1993 öppnas med följande procentsatser:

a) 66,5 % till de aktörer som har avyttrat bananer från tredje land och/eller icke traditionella AVS-bananer.

b) 30 % till de aktörer som har avyttrat gemenskapsbananer och/eller traditionella AVS-bananer.

c) 3,5 % till de aktörer etablerade i gemenskapen som sedan 1992 har börjat avyttra andra bananer än gemenskapsbananer och/eller traditionella AVS-bananer.

Möjlighet att importera enligt a och b skall finnas för aktörer som är etablerade i gemenskapen och som för egen räkning har avyttrat en viss minsta kvantitet bananer med ursprung enligt ovan, vilken kommer att fastställas vid ett senare tillfälle.

De kompletterande kriterier som aktörerna skall uppfylla skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 27. Medlemsstaterna skall upprätta förteckningen över importörer och den genomsnittliga kvantitet per aktör som avses i punkt 2.

2. På grundval av separata beräkningar för var och en av de kategorier av aktörer som avses i punkt 1 a och b skall varje aktör erhålla importlicenser som grundar sig på de genomsnittliga kvantiteter av bananer som denne har sålt under de tre senaste år för vilka uppgifter finns tillgängliga. För de aktörer som avses i punkt 1 a skall de kvantiteter beaktas som avser försäljning av bananer från tredje land och/eller icke traditionella AVS-bananer. För de aktörer som avses i punkt 1 b skall försäljningen av traditionella AVS-bananer och/eller gemenskapsbananer beaktas. Bananer från tredje land och/eller icke traditionella AVS-bananer importerade med stöd av licenser utfärdade enligt punkt 1 b skall inte tas med i beräkningen vid fastställandet av de rättigheter som avses i punkt 1 a, varför den ursprungliga fördelningen av licenser mellan de två kategorierna av aktörer sålunda bibehålls.

För den andra hälften av 1993 skall varje aktör tilldelas licenser baserade på hälften av det avyttrade årsgenomsnittet för åren 1989 till 1991.

3. Om ansökningarna från nya aktörer överskrider kvantiteterna enligt punkt 1 c skall samtliga ansökningar minskas med samma procentsats.

Eventuellt överblivna kvantiteter skall tilldelas de aktörer som avses i punkt 1 a och b i enlighet med villkor som fastställs i artikel 27.

4. Om tullkvoten ökas skall den ökade disponibla kvantiteten i enlighet med de föregående punkterna fördelas till importörer i de kategorier som avses i punkt 1.

Artikel 20

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 27 besluta om och ändra den prognosticerade försörjningsbalans som avses i artikel 16.

I enlighet med samma förfarande skall kommissionen besluta om närmare tillämpningsföreskrifterna till denna avdelning. Dessa föreskrifter får bland annat omfatta följande:

— Kompletterande bestämmelser för utfärdandet av licenser, deras giltighetstid, villkoren för överförbarhet och den säkerhetsmekanism som är nödvändig. Reglerna får även omfatta fastställande av en betänketid.

— Frekvensen för utfärdande av licenserna.

— De minsta kvantitet salufördа bananer som avses i artikel 19.1 andra stycket.

▼B

AVDELNING V

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall det vid import av de produkter som avses i artikel 1 vara förbjudet att

— ta ut avgifter med samma verkan som tull,

— tillämpa kvantitativa begränsningar eller åtgärder med samma verkan.

2. Den tullkvot som anges i protokollet om tullkvoten för import av bananer vilket finns som bilaga till den tillämpningskonventionen om associering av utomeuropeiska länder och territorier som föreskrivs i artikel 136 i fördraget skall upphöra att gälla.

Artikel 22

De allmänna bestämmelserna för tolkningen av Gemensamma tulltaxan och de särskilda bestämmelserna för dess tillämpning skall gälla för klassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som uppstår vid tillämpningen av denna förordning skall införas i Gemensamma tulltaxan.

Artikel 23

1. Om gemenskapens marknad för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 till följd av import eller export blir utsatt för eller hotas av allvarliga störningar vilka kan utgöra en risk för de mål som anges i artikel 39 i fördraget får lämpliga åtgärder vidtas i handeln med tredje land tills störningen eller hotet om störning har upphört.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen på begäran av en medlemsstat på eget initiativ besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om åtgärderna, vilka skall börja gälla omedelbart. Om kommissionen mottager en begäran från en medlemsstat skall den fatta sitt beslut därom inom tre arbetsdagar från mottagandet.

3. Varje medlemsstat får inom tre arbetsdagar från dagen för underrättelsen till rådet hänskjuta de åtgärder som kommissionen har beslutat om. Rådet skall sammanträffa utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller upphäva de aktuella åtgärderna.

4. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Artikel 24

Om inte annat föreskrivs i den här förordningen skall artiklarna 92-94 i fördraget gälla för produktionen av och handeln med de produkter som avses i artikel 1.

Artikel 25

1. De åtgärder som fastställs i artiklarna 12 och 13 skall utgöra en sådan intervention avsedd att stabilisera marknaderna för jordbruksvaror som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]).

2. De åtgärder som fastställs i artiklarna 6 och 10 skall delvis finansieras av utvecklingssektionen vid EUGFJ.

3. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel, framför allt preciseringen av vilka villkor som skall vara uppfyllda innan ekono-

([1]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).

▼B

miskt stöd från gemenskapen får betalas ut, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Artikel 26

1. En Förvaltningskommitté för bananer (nedan kallad *Kommittén*) skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. I kommittén skall medlemsstaternas röster vägas i enlighet med artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

Artikel 27

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över dessa åtgärder inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande de aktuella frågorna är. Yttrandet skall skall antas med den majoritet som fastställs i artikel 148.2 i fördraget.

3. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid av högst en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut.

Artikel 28

Kommittén får behandla alla övriga frågor som den får sig förelagda av sin ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 29

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med de upplysningar som den behöver för att tillämpa denna förordning, bland annat om

— de åtgärder som vidtas för att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av de gemensamma kvalitetsnormerna,
— producentorganisationer,
— innehållet i och genomförandet av de regionala ramprogrammen för bananer,
— bestämmelser för förvaltningen av ett eventuellt kompensationsstöd,
— förteckningen över aktörer,
— produktion och priser,
— de kvantiteter av gemenskapsbananer, traditionella AVS-bananer och icke traditionella AVS-bananer samt bananer från tredje land som saluförts på deras territorium,
— prognoserna för produktion och förbrukning för det kommande året.

Artikel 30

Om det efter juli 1993 krävs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter av en känslig natur, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 besluta om de övergångsåtgärder som den bedömer vara nödvändiga.

Artikel 31

Artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1319/85 ändras på följande sätt:

1. Den andra strecksatsen skall ersättas med följande:

▼B

”— Kontroll av att kvalitetsnormerna eller vissa kvalitetskrav uppfylls

a) vad avser produkter som förtecknas i bilaga 2 till förordning (EEG) nr 1035/72 vilka har återtagits från marknaden i enlighet med artikel 15 och 15 a eller köpts upp i enlighet med artikel 19 och 19 a i samma förordning och

b) vad avser produkter inom banansektorn som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 404/93 (*).”.

2. Den fjärde strecksatsen skall ersättas med följande:

”kontroll av den notering av priser som avses i artikel 17 och 24 i förordning (EEG) nr 1035/72.”

Artikel 32

Senast vid utgången av det tredje året efter att denna förordning trätt i kraft och under alla omständigheter i samband med omprövningen av den fasta referensinkomst som avses i artikel 12.4 skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om hur denna förordning fungerar.

Rapporten skall bl. a. omfatta en analys av hur handelsströmmarna för gemenskapsbananer, bananer från tredje land och AVS-bananer utvecklats sedan införandet av den nya ordningen. Rapporten skall vid behov åtföljas av lämpliga förslag.

Kommissionen skall på nytt rapportera om hur denna förordning fungerar till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2001 och lämna lämpliga förslag till en ny ordning som skall gälla efter den 31 december år 2002.

Artikel 33

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

(*) EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.

▼B

BILAGA

Traditionella banankvantiteter från AVS-staterna

	Ton Nettovikt
Elfenbenskusten	155 000
Kamerun	155 000
Surinam	38 000
Somalia	60 000
Jamaica	105 000
Saint Lucia	127 000
Saint Vincent och Grenadinerna	82 000
Dominica	71 000
Belize	40 000
Kap Verde	4 800
Grenada	14 000
Madagaskar	5 900
	857 700